

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 1

Opció d'examen

(Marqueu l'opció triada)

OPCIÓ A

OPCIÓ B

Qualificació		
Exercicis	1	
	2	
	3	
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Escolliu UNA de les dues opcions (A o B).

OPCIÓ A

1. Cecília és un dels personatges protagonistes d'*Aigües encantades*, de Joan Puig i Ferrer. Expliqueu la seva posició davant els conflictes ideològics que planteja l'obra i com es relaciona amb els altres personatges principals.

[3 punts]

2. *El violí d'Auschwitz*, de Maria Àngels Anglada, s'organitza en plans temporals diferents a l'inici, al cos i al final de la novella. Expliqueu breument quins són aquests plans temporals, quina presència té en cadascun d'ells el violí i com aquest va tornar a mans de Daniel després d'haver sortit del camp d'extermini.

[2 punts]

3. Comenteu el poema «I quan confiats els arbres» («Les imatges, i 5») del llibre *El poema de la rosa als llavis*, de Joan Salvat-Papasseit. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

a) Els recursos formals.

b) El tema del poema en relació amb la història amorosa descrita en el llibre i la representació de l'estimada.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

I quan confiats els arbres

1

i quan confiats els arbres es vesteixen
ignoren els seus ulls
nit dia sol estelada plena

i les rodes de la fortuna de la seva sina

5 i el misteri de la rosa vermella dels seus colzes

ignoren el seu ventre
damunt la cripta ufana
que flameja el seu cos

vas de l'amor
llet i mel en son clos
flor d'atzabeja:

10 —quan confiats els arbres es vesteixen
Ella és la Primavera

i 2

com una fletxa el seu mentó
quan besa
—com una fletxa els seus braços alçats

la seva sina com una sageta
—una sageta el seu gest marxant

15 fletxa
arc
sageta
sagrari de carn:

i la joguina com la més tallant

OPCIÓ B

1. Expliqueu l'estructura del llibre *Vent d'aram*, de Joan Vinyoli, i descriviu els temes dominants a cada part. Relacioneu aquests temes amb les imatges emprades i amb el títol del llibre.

[3 punts]

2. *Ball robot*, de Joan Oliver, consta de tres actes i un epíleg, i cadascuna d'aquestes parts s'esdevé en un espai diferent. Descriuiu breument aquests quatre espais i la seva significació en l'obra.

[2 punts]

3. Comenteu aquest fragment del capítol XII («Vida enrere») de *Solitud*, de Víctor Català. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):
- a) La situació de l'episodi en la novel·la i en l'evolució de la protagonista.
  - b) La funció del pastor per a la protagonista.
  - c) La relació del pastor amb la natura i la creació artística.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Un dia, quan ell acabava de parlar, ella, mirant-se'l amb una mirada rendida d'enamorada i resumint en quatre mots totes ses admiracions, li preguntà:

—Com vos ho feu, pastor, per a saber tantes coses?

El pastor somrigué senzillament.

—Jo no fai res per a sebre res, ermitana.

—Doncs, qui vos les ha ensenyades, totes aquestes rondalles?

El pastor es tirà el pelut enrere, i la pallidesa de son front, prenyat de pensaments, semblà fer una mena de resplendor.

—Unes, les més petites —respongué amb lentitud—, me les contaren els avis de Sant Ponç; les atres... Nostro Senyor...

I com vegés que la dona seguia mirant-lo sense pestanyejar, aclarí la misteriosa resposta:

—Con vegi un paratge nou de la muntanya, m'assegui tot solic i me'l miri bé una bella estona; i mirant-me'l, senti una escalfor en la boca del cor, i de mica en mica aqueia escalfor me se'm pugi en amunt com una fumera, i m'ompli el cap i me fa rumiar, rumiar... I com si una veu me les anés dient, me venen totes les coses que hi deuen havere passades en aqueis paratges... I per això jo digui que me les conti Nostro Senyor, perquè, digueu: pot éssere atra que la veu de Nostro Senyor aquesta que un hom se senti ací dedins con rumia?

I en els ulls serens del creador hi resplendí la fermesa d'una santa convicció, enterament innocent de presumpcions, mentre la Mila sentia que, davant l'alta de l'elet,* ella s'humiliava fins a la pols de la terra.

* elet: 'elegit'.

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans